

szabálytalanságok nagy része vonatkozásában 2005 augusztusában került sor) kell a rájuk vonatkozó, a 2988/95 rendelet 3. cikkében szabályozott négyéves elévülési idő kezdő időpontjának tekinteni ⁽³⁾).

⁽¹⁾ A 2052/88 rendeletnek a különböző strukturális alapok tevékenységeinek egymás között, valamint az Európai Beruházási Bank és az egyéb meglévő pénzügyi eszközök műveleteivel történő összehangolása tekintetében történő végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló, 1998. december 19-i 4253/88/EGK tanácsi rendelet (HL L 374., 1. o.).

⁽²⁾ C-443/97. sz. ügy, EBHT 2000., I-2415. o.

⁽³⁾ Az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló, 1995. december 18-i 2988/95/EK Euratom tanácsi rendelet (HL L 312., 1995.12.23., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 1. kötet, 340. o.).

2010. március 4-én benyújtott kereset — Egyesült Királyság kontra Bizottság

(T-115/10. sz. ügy)

(2010/C 113/109)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága (képviselő: S. Ossowski, meghatalmazotti minőségben, segítői: D. Wyatt QC és M. Wood barrister)

Alperes: Európai Bizottság

Kereseti kérelmek

— A Törvényszék semmisítse meg a 92/43/EGK tanácsi irányelv (élőhely-irányelv) ⁽¹⁾ értelmében a mediterrán biogeográfiai régió közösségi jelentőségű természeti területeit tartalmazó, harmadik alkalommal frissített jegyzék elfogadásáról szóló, 2009. december 22-i 2010/45/EU bizottsági határozatot ⁽²⁾ (az értesítés a C(2009) 10406. számú dokumentummal történt) annyiban, amennyiben az szerepelteti a közösségi jelentőségű természeti területek jegyzékén az ES6120032 azonosítási számú Estrecho Oriental elnevezésű területet;

— a Törvényszék kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes a jelen keresettel vitatja a 2010/45/EU bizottsági határozat (az értesítés a C(2009) 10406. számú dokumentummal történt) érvényességét annyiban, amennyiben az szerepelteti a közösségi jelentőségű természeti területek jegyzékén az Estrecho Oriental elnevezésű területet, valamint kéri a határozat erre vonatkozó részének megsemmisítését.

A felperes a következő jogalapokra hivatkozik kereseti kérelmei alátámasztására.

A felperes először is azt állítja, hogy a vitatott határozatot a 92/43/EGK irányelv megsértésével fogadták el annyiban, amennyiben a spanyol Estrecho Oriental elnevezésű területnek a közösségi jelentőségű természeti területek jegyzékén való szerepeltetése ellentétes az irányelvvel azért, mert:

— a terület igen jelentős része a gibraltári brit felségvizeken található, amely ténylegesen az Egyesült Királyság, és nem Spanyolország ellenőrzése alatt áll, illetve

— teljesen lefedi az Egyesült Királyságnak a már közösségi jelentőségű természeti területté minősített Southern Waters of Gibraltar elnevezésű területét.

A felperes másodszer azt kifogásolja, hogy a vitatott határozatot a jogbiztonság elvének megsértésével fogadták el annyiban, amennyiben az Estrecho Oriental elnevezésű területnek a közösségi jelentőségű természeti területek jegyzékén való szerepeltetése azt jelenti, hogy Spanyolországra a 92/43/EGK irányelv alapján kötelezettségeket rónak olyan területtel kapcsolatban, amely már létező közösségi jelentőségű természeti területen található, és amelyet illetően a gibraltári kormánynak az irányelv alapján már ugyanilyen kötelezettségei vannak. Ez azzal a következménnyel jár, hogy korlátozzák vagy megkérdőjelezzik a Government of Gibraltar azon hatáskörét, hogy végrehajtsa az irányelvet Southern Waters of Gibraltar elnevezésű közösségi jelentőségű természeti területen, illetve érvényre juttassa a gibraltári jogot gibraltári brit felségvizeken, amivel jogbizonytalanságot teremtenek a Government of Gibraltar és az uniós polgárok számára.

A felperes harmadszer azt állítja, hogy a vitatott határozatot az arányosság elvének megsértésével fogadták el annyiban, amennyiben a spanyol Estrecho Oriental elnevezésű területnek — amely magában foglalja az Egyesült Királyság Southern Waters of Gibraltar elnevezésű területének teljes egészét, valamint a gibraltári brit felségvizek más területeit — a közösségi jelentőségű természeti területek jegyzékén való szerepeltetése nem alkalmas a 92/43/EGK irányelv által elérni kívánt környezetvédelmi célok elérésére, és ahhoz nem is szükséges.

A felperes végül azt állítja, hogy az Estrecho Oriental elnevezésű területnek a közösségi jelentőségű természeti területek jegyzékén való szerepeltetését teljes egészében meg kell semmisíteni, mivel a részleges megsemmisítés azzal járna, hogy megváltozna a jegyzéken való szerepeltetés lényeges tartalma, és azt a Bíróság változtatná meg, módosulna az érintett terület középpontja és annak területe, valamint környezetvédelmi szempontból újból értékelni kellene, hogy a terület fennmaradó része közösségi jelentőségű területté minősíthető-e.

(¹) A természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről szóló, 1992. május 21-i 92/43/EGK tanácsi irányelv (HL 1992 L 206., 7. o.).

(²) HL 2010 L 30., 322. o.

2010. március 5-én benyújtott kereset — Acron kontra Tanács

(T-118/10. sz. ügy)

(2010/C 113/110)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Acron OAO (képviselő: B. Evtimov ügyvéd)

Alperes: az Európai Unió Tanácsa

Kereseti kérelmek

— A Törvényszék semmisítse meg az 1911/2006/EK rendelet módosításáról szóló, 2009. december 18-i 1251/2009/EU tanácsi végrehajtási rendeletet (¹) annyiban, amennyiben az a felperesre vonatkozik;

— a Törvényszék a Tanácsot kötelezze a jelen eljárásban felmerült költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetének alátámasztása érdekében a felperes egyetlen megsemmisítési jogalapra hivatkozik, amelynek három része van.

A felperes azt állítja, hogy az uniós intézmények megsértették az alaprendelet (²) 1. és 2. cikkét, valamint 11. cikkének az alaprendelet 2. cikkével együtt értelmezett (9) bekezdését, továbbá számos nyilvánvaló mérlegelési hibát követtek el,

amelyek eredményeként a felperes vonatkozásában mestersegesen növelt rendes értéket határoztak meg, ennek következtében pedig indokolatlanul állapították meg a dömping fennállását.

Az első rész keretében a felperes a gázár-kiigazítás alapját vitatja. A felperes közelebbről azt állítja, hogy az intézmények tévesen alkalmazták a jogot és megsértették az alaprendelet 2. cikkének (3) és (5) bekezdését, amikor figyelmen kívül hagyták a származási országban felmerülő termelési költségek jelentős részét, és/vagy *de facto* nem piacgazdasági módszert alkalmaztak a felperesekre vonatkozó rendes érték nagy részének meghatározásakor.

A második rész keretében a felperes a gázár-kiigazítás során alkalmazott módszert vitatja. A felperes azt állítja, hogy amikor a Bizottság úgy határozott, hogy kiigazítja a gázárát, megsértette az alaprendelet 2. cikke (5) bekezdésének második mondatát, és/vagy nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el, továbbá megsértette az indokolási kötelezettségét azáltal, hogy a gázár-kiigazítást az oroszországi gáz tekintetében a németországi Waidhausban alkalmazott ár alapján végezte el, hogy a Waidhauson keresztül érkező oroszországi gázt illetően elmulasztott figyelembe venni egy szankcionált piacfelosztó kartellt, valamint azáltal, hogy nem vont le az oroszországi gázra kivetett 30 %-os orosz kiviteli vámot, és a helyi elosztási költségek tükrözése érdekében kiigazítást alkalmazott.

A harmadik rész keretében a felperes a rendes érték tekintetében alkalmazott haszonkulcs meghatározását vitatja. A felperes azt állítja, hogy az intézmények által meghatározott és az előállítási költségekhez a felperesre irányadó rendes érték képzése érdekében a vitatott rendelet megállapításaiban hozzáadott haszonkulcs sérti az alaprendelet 2. cikkének (3) bekezdését és 2. cikke (6) bekezdésének c) pontját, továbbá annak mértéke nyilvánvalóan túlzott, valamint e haszonkulcs nyilvánvaló mérlegelési hiba eredménye. Az így meghatározott haszonkulcs emellett az alaprendelet 11. cikke (9) bekezdésének megsértésével jelentősen eltér attól a haszonkulcstól és módszertől, amelyet a rendes érték meghatározása érdekében a felülvizsgálat tárgyát képező vám kivetéséhez vezető eredeti vizsgálat során alkalmaztak.

(¹) A többek között Oroszországból származó karbamid- és ammóniumnitrát-oldatok behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről szóló 1911/2006/EK rendelet módosításáról szóló, 2009. december 18-i 1251/2009/EU tanácsi végrehajtási rendelet (HL 2009. L 338., 5. o.)

(²) Az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 1995. december 22-i 384/96/EK tanácsi rendelet (HL 1996. L 56., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 10. kötet, 45. o.)